

STANDBEELD GEVAERT GERENOVEERD

Je kan er niet naast kijken: het standbeeld voor Lieve Gevaert heeft een grondige beurt gekregen. De laatste jaren stond het monument er wat troosteloos bij: de voorbije 60 jaar hadden regen, wind en milieuvervuiling grondig hun werk gedaan.

De restauratie heeft iets meer dan 28.000 euro gekost. Je kan er over discussiëren of zo'n reinigingsbeurt echt zoveel moet kosten, maar in elk geval, wij zijn er trots op.

Enige minpunt: de aannemer heeft verzuimd afdek-schermen te plaatsen bij de reiniging. De buurt rond het standbeeld lag daardoor dagenlang onder een dikke laag grijs stof. Als burger krijg je onmiddellijk de technische dienst van de Stad over de vloer, maar de Stad zelf trekt zich dat blijkbaar niet aan. Het stadsbestuur kan het goedmaken door de beplanting rond het monument wat te fatsoeneren!

Mogen we u van harte onze aansluitende mijmering over het gekuiste monument aanbevelen!

Culinaire slagerij Goeminne

G.Gezellelaan 1-3-5

2640 Mortsel

TEL 03/449 96 25

www.eric-goeminne.be

EEN GROTE MIJNHEER

De vogelpoep op zijn hoofd is verwijderd, het strikje mooi rechtgezet, de snor netjes geschoren, het stof van zijn revers gehaald. Dat stof ligt nu deskundig verspreid over de omliggende woningen. Lieven Gevaert staat er weer. Eigenlijk staat hij er al van 1941. Decennia lang kijkt hij al naar die eindeloze stroom van auto's en voetgangers die hem voorbijgaan. Weinigen kijken naar hem. Een lantaarnpaal, de brievenbus, een plantsoentje, een monument, het is allemaal zo triviaal in het straatbeeld. En toch verdient hij onze aandacht. Ik ben dus naar hem gaan kijken, zomaar op een verloren zaterdagochtend. Ik wil weten wat er in zijn granieten vlaamschen kop omgaat.

Het is makkelijker voor een bende Japanners om een halve wereldbol af te reizen en collectief te staan gapen naar een plassend ventje dan in je eigen straat een stukje verleden op te zoeken. Argwaan en achterdocht vallen mij te beurt als ik een aantal keren rond de beelden struin. Een gordijntje wordt verschoven, mensen draaien hun hoofd. 'Wat staat zij daar in godsnaam bij dat beeld te doen?' Door te kijken loop ik zelf in de kijker.

De geliefde patron van Gevaert Photo Producten blijft er onbewogen onder. Hij was een kei in chemie én in ondernemen en toch bescheiden. Hij staat dan ook praktisch de hele dag in de schaduw. Ondanks het feit dat hij zijn gezicht naar het zuiden richt. Dat is de schuld van de twee vrouwen voor hem. Zij kijken niet naar hem, wenden hun gezicht af. Beschaamd misschien dat ze met alle licht gaan lopen. Na zestig jaar wind en regen getrotseerd te hebben, staan ze er wat krampachtig bij. Met acute nekpijn.

De vrouw aan zijn rechterhand wordt daarbij lastig gevallen door een enorm beest. Het moet een blauwvoet voorstellen, een imaginaire vogel die er uit ziet als een ongelukkige kruising tussen een parkiet en een reusachtige papegaai. De blauwvoet is hét symbool voor de Vlaamse beweging. Maar blauwvoeten bestaan helemaal niet. Ze zijn een illusie. 'Vliegt de blauwvoet? Storm op zee!' dan denk je toch dat die jongens in korte broek dat echt wel menen. Een 'jan-van-gent' bekt natuurlijk niet in zo'n strijdkreet maar toch, ik voel mij er een beetje bedrogen door.

De 2 vrouwen symboliseren dus Vlaanderen en Wetenschap. Twee van Gevaert's stokpaardjes. Lieven Gevaert was het brein achter één van de grootste succesverhalen uit de Belgische industriële geschiedenis. Zorgde voor werk en dus voor een toekomst. In nog geen 20 jaar tijd verdubbelde de bevolking van Mortsel. Voerde als één van de eerste bedrijfsleiders het Vlaams in als voertaal in zijn bedrijf. Wil u de volgende lofbetuiging toch niet onthouden, subliem neergeschreven door een

werknemer in 1913: "Maar bezat het Vlaamsche land een dozijn karaktervolle nijverheidsmannen als Lieven Gevaert, o dan, dan bleef het niet slechts bij woorden, maar alras zou er een einde komen aan de overheersching der ambtenaars, die ten huidige dage in 's lands bestuur hunne franschdolheid den vrijen teugel laten gaan".

Het wordt mij 'alras' duidelijk: Lieven Gevaert was een BV, maar ééntje hors catégorie en avant la lettre.

Overtuigd katholiek, fervent aanhanger van het Rerum Novarum. Sociaal voelend. In die tijd kon je dat complexloos allemaal tegelijkertijd zijn. Mecenas ook, voor onder

andere de uitbouw van het Nederlandstalig onderwijs. We zijn hem schatplichtig.

De werknemers van Gevaert moeten hem wel graag gezien hebben. Op het bord aan de zijkant van het monument staat dat deze beelden er mede gekomen zijn namens 'het personeel en de gepensioneerden'. Sponsoring van de baas? Ik zie het nu niet meer gebeuren, de baas gijzelen tot daar aan toe maar hem in steen vereeuwigen, no way.

Terwijl ik nog een laatste blik werp op deze wonderboy uit een vorige eeuw zie ik ineens nog een vierde figuur. Stiekem verscholen achter Gevaert's reusachtige hand. Een klein onbeduidend mannetje dat zijn handen gretig opsteekt om er de centen van de bedrijfsleider in op te vangen. Het was algemeen bekend dat Lieven Gevaert zijn personeel correct betaalde en hen ook motiveerde met premies en voordelen maar bij dit tafereel krijg ik een zeer ongemakkelijk gevoel. De slaafse en onderdanige houding van deze dwerg tegenover reus Gevaert maakt pijnlijk duidelijk welke lang weg er toen nog te gaan was naar sociale rechtvaardigheid.

Ik slenter weer weg. Een werknemer van Agfa-Gevaert haast zich naar zijn werk en rijdt mij bijna omver. In mijn hoofd zit het vol lelijke woorden maar ik beperk mij tot een krachtig 'arbeid adelt'. De fietser hoort mij niet en daarbij zou hij mij toch niet begrepen hebben. 'Arbeid adelt' was dé lijfspreuk van Lieven Gevaert. Verbeeld ik het mij nu of zit er nu toch iets van een grijns over zijn gezicht?

BLOEMEN

Romantiek

Antwerpsestraat 126 • 2640 MORTSEL
Tel.: 03.449.15.11 • Fax : 03.449.93.72
E-mail : bloemenromantiek@hotmail.com
Elke dag een aanbieding!

ER WAS EENS ...BROUWERIJ DE POPULIEREN

Wist u dat vlakbij de Guido Gezellelaan lang geleden een kolossale brouwerij lag? "De Populieren" was wijd en zijd een begrip. De enige verwijzing naar dat glorieuze verleden is de naam van het Dienstencentrum op nr 31. Het kan verkeren...

Schets van de brouwerij Les Peupliers, een enorm complex. Rechts onderaan ziet u de Antwerpse straat. Het hele domein beslaat grotendeels wat nu de verkaveling Floris De Cuypersstraat is. Foto uit Jaarboek van de Heemkundige Kring van Mortsel, 2002.

BROUWERIJEN IN MORTSEL

Eerst een stukje geschiedenis over de brouwerijen van onze stad. We putten hiervoor uit: Geschiedenis van Mortsel en het graafschap Cantecroy van J.B. Stockmans.

Daarin lezen we dat er in de 16de eeuw niet minder dan vijf vermaarde brouwerijen waren in Mortsel, nochtans een klein boerendorp. De oudste bekende brouwersfamilie heette Stockmans (voorzaten van...) en die bleef 350 jaar in Mortsel bedrijvig. De laatste brouwerij van de familie droeg als naam "Het Vlies" en bevond zich in de huidige Jacob Van Arteveldestraat.

H.Dierickx, die in 1961 de 'Geschiedenis van Mortsel' schreef, vermeldt dat er uit de economische telling van 1747 bleek dat er toen 5 brouwers actief waren in Mortsel. Volgens zelfde auteur waren er in 1830 nog slechts 2, maar in 1900 weer 4 en in 1912 al 6 brouwerijen in onze snel groeiende gemeente.

Dit zijn de 6 brouwerijen die in de jaren voor de eerste wereldoorlog bedrijvig waren in Mortsel :

- brouwerij “de Nieuwe Stad”, zou dateren van 1766;
- brouwerij “ Den Doornboom”, opgericht omstreeks 1850;
- brouwerij van het St-Amadeusziekenhuis dateert van 1896;
- brouwerij van de gebroeders Hermans begon in 1898 ;
- brouwerij “Prince Albert” ging van start in 1899;
- brouwerij “Les Peupliers” functioneerde van 1911.

Nadien kwamen er nog 2 brouwerijen bij: die van Albéric Poodts in 1913 en die van Schellekens in 1935. Maar het mooie liedje bleef niet duren. Sinds ongeveer 1970 zijn alle brouwerijen uit Mortsel verdwenen.

LES PEUPLIERS-DE POPULIEREN

“DE POPULIEREN” werd onder de naam “LES PEUPLIERS” opgericht in 1910 door Jan-Baptist Verbruggen (gewoonlijk Jean genoemd), zelf afkomstig van Boom. In 1910 kocht Jean de gebouwen gelegen op de Antwerpsestraat 106 – 110 waar voorheen de inmaakfabriek Op de Beeck was gevestigd. Daar werden brouwershuis en de andere noodzakelijke gebouwen opgericht.

Fier poseren werknemers van de Populieren met paarden en karren waarmee het Vox-bier vervoerd werd. Merk ook de grote hangar op. Foto uit Jaarboek Heemkundige Kring Mortsel, 2002

De broer van Jean, Marcel, werd directeur van de brouwerij en woonde in het huis Guido Gezellelaan 21 (nu hoek Fl. De Cuyperstr, tegenover ‘De Populier’ – waar dokterspraktijk was gevestigd). Jean woonde in een villa achter de brouwerij in wat toen nog een park was.

Jean Verbruggen was werkelijk een man met een zakeninstinct. De brouwerij kende al na korte tijd veel succes. Hij werd ook eigenaar van cinema en café Mozart (later ODEON genoemd). Die waren eerst gevestigd aan de overkant van de straat en werden gerund door Alfons van Gilsen die café en zaal nadien overbracht naar de Antwerpsestraat 108. Bij de overgang van stil naar klank, en later naar sprekende films had van Gilsen zwaar moeten investeren, wat leidde tot een faillissement. Daarvan zou Jean Verbruggen hebben gebruik gemaakt om alles aan een prijsje over te nemen.

De brouwerij had nog enkele depots buiten Mortsel, onder andere in Wilrijk, Deurne en Jumet. Stallingen voor de brouwerijpaarden bevonden zich te Mortsel en Deurne. Het biervoer gebeurde tot rond 1945 met een twaalftal brouwerijwagens die de hele provincie Antwerpen aandeden en zelfs in Nederland leverden. Na de oorlog kwamen vrachtauto's in gebruik, de eersten waren oude rijtuigen van het leger.

De trots van de brouwerij: de vrachtauto's om het zware vervoer te verzekeren. Foto Jaarboek Heemkundige Kring van Mortsel, 2002

Na de oorlog kwam er ook een water- en limonadefabriek, en zelfs een ijsfabriek. In de brouwerij werd intens gebrouwen, alle dagen en soms zelfs tweemaal per dag: meestal bieren van hoge gisting.

Deze bieren waren onder tal van namen bekend: Blonde, Bock, Foncée, Lorraine, Vox, Dubbele, Triple, Catch, Op-Sinjoorke, bruine Monikker-Abt.

In 1935 werd het 25-jarig bestaan gevierd – op dat ogenblik werkten er een 100-tal mensen. Zelfs gedurende de oorlog waren er nog een 50 werkzaam. Na de oorlog kwam er een nieuwe élan, want in 1955 werkten er 65 mensen.

TELOORGANG

Jean Verbruggen overleed in 1971. Pas in 1974 werd de activiteit in DE POPULIEREN stopgezet; het is ons niet duidelijk waarom. De hangars en bijgebouwen van de brouwerij werden in elk geval enkele jaren na het stopzetten afgebroken. Hier verrees in 1982 het dienstencentrum 'De Populier' en achter dit centrum, op het terrein van de brouwerijgebouwen, werd een nieuwe straat aangelegd, de Floris de Cuijperstraat.

Heeft u zelf nog herinneringen of materiaal van de brouwerij De Populieren? Signaleer het ons, wij komen er op terug in ons volgende nummer, of spelen het door aan de Heemkundige Kring!

De werknemers van de Populieren, in de oorlogsjaren. Foto Carl Debreuck

VAN SARAJEVO NAAR DE GUIDO GEZELLELAAN...

In de voorbije nummertjes van 't Gezellig Krantje hebben we al verschillende van onze straatbewoners voorgesteld. Allemaal mensen met een eigen verhaal; altijd heel verrassend en interessant. Onze redactie vond het de hoogste tijd dat we ons oor ook eens te luisteren gingen leggen bij één van de vele "vreemd" klinkende namen die de laatste jaren in onze straat zijn neergestreken...

TONCI HAFIZOVIC

We stellen u Tonci Hafizovic voor. Tonci (je spreekt het uit als "tontsjj") woont op nummer 104, waar hij nu al acht jaar een appartement heeft, samen met zijn vrouw Zeljka en 2 schattige dochtertjes. Op het moment dat we Tonci interviewden waren onze Rode Duivels net vernederd door Bosnië en Tonci kan het niet laten om daar zijn leedvermaak over te tonen. Want Tonci en Zeljka zijn afkomstig van het vroegere Joegoslavië.

Tonci is nu 46, hij werd in 1963 geboren aan de Dalmatische kust, in wat nu Kroatië is. Daar woonde (en woont nog altijd) de familie van zijn moeder. Maar zijn vader was afkomstig van Bosnië, van Sarajevo. Die verschillende afkomst blijkt ook uit de naam die hij kreeg: zijn voornaam is katholiek-Kroatisch (Tonci komt van Antonius), zijn familienaam Hafizovic heeft een moslim-Bosnische signatuur. Het tekent de mengelmoes die Joegoslavië toen was en nu nog altijd gedeeltelijk is.

DE HEL VAN SARAJEVO

Tonci groeide op in Sarajevo; hij liep er school, studeerde aan de universiteit, trouwde er en kreeg een zoon. Hij verdiende zijn boterham op de zakenredactie van wat toen de grootste krant was van Bosnië. Maar toen, in 1992, brak de burgeroorlog uit...

Iedereen herinnert zich nog de verschrikkelijke beelden van het beleg van Sarajevo. De Bosnische stad was jarenlang omsingeld door Servische strijders en werd voortdurend onder vuur genomen.

Enkele wijken van de stad werden volledig gecontroleerd door de Serviërs. In één van die wijken woonde Tonci. Een deel van zijn familie was op tijd naar de Dalmatische kust gevlucht, waar ze veilig zaten, maar Tonci zat vast; hij kon de wijk niet uit en kon dus ook niet gaan werken; wie zich op straat waagde, liep het risico neergeschoten te worden door sluipschutters.

Pas na enkele maanden slaagden enkele vrienden (Servische vrienden overigens) erin hem naar Bosnisch gebied te smokkelen. Daar werd hij ingelijfd in het Bosnische leger en leefde hij 2 en een half jaar lang in een stadje in de bergen, gescheiden van zijn gezin en familie. Het was een moeilijke tijd, vertelt Tonci, er was geen elektriciteit en er werd flink wat honger geleden. En er werd natuurlijk ook gevochten, Tonci verloor verschillende vrienden.

Pas in 1995, toen de Navo actief begon in te grijpen tegen de Serviërs, kon Tonci weggeraken. Via Kroatië belandde hij in Duitsland; hij reisde onmiddellijk door naar ons land, omdat hier al een vriend van hem gevestigd was. Begin 1995 kwam Tonci in Wilrijk aan, met 60 Duitse marken op zak, zijn enige bezit.

EEN NIEUW LEVEN UITGEBOUWD

De eerste jaren in ons land verliepen moeilijk. Tonci had een aanvraag als vluchteling ingediend, hij kreeg een oranje kaart, waardoor hij hier mocht verblijven en zich elke maand bij de overheid moest melden. Officieel mocht hij niet werken, maar hoe overleef je dan? Tonci ging in het zwart aan de slag.

Pas in 1998 werd hij erkend als vluchteling en mocht hij officieel werken. Tonci is op vele plaatsen bezig geweest, ondermeer bij een boekbinderij. Via een Belgische vriend die in de Antwerpsestraat een klein meubelwinkeltje had, leerde hij de houtsector kennen. In 2000 werd hij tot Belg genaturaliseerd.

Met enkele Bosnische vrienden richtte hij Bel-Bos Trading op, een bedrijf dat designmeubelen en parket laat maken in Kroatië en Bosnië en naar hier importeert, omgekeerd gaan laminaat en tapijten naar ex-Joegoslavië. Tonci is er verkoper-manager en moet vaak over en weer naar zijn geboorteland.

Maar ook privé ging het hem voor de wind. Met zijn eerste gezin was het contact verloren gegaan (Tonci ziet nog wel af en toe zijn nu 19-jarige zoon, die in Duitsland woont). Maar hij leerde hier wel Zeljka kennen, ook zij is een vluchteling uit Bosnië; zij is aan de slag in een kledingwinkel op de Meir. Twee jaar geleden kregen Tonci en Zeljka de kleine Ella, en enkele maanden geleden kwam daar ook de schattige Enea bij.

DE LOKROEP VAN HET GEBOORTELAND

Door de economische crisis loopt het voor het moment wat moeilijker in het bedrijf van Tonci. Maar al bij al hebben hij en zijn vrouw geluk gehad. Ze hebben een nieuw bestaan uitgebouwd en een mooi gezin gesticht.

Acht jaar geleden kochten ze een appartement in de Guido Gezellelaan en daar zijn ze best tevreden over.

Maar toch knaagt nog altijd het verlangen om terug te keren. Niet alle problemen zijn opgelost in Joegoslavië, maar de burgeroorlog is inmiddels toch een pagina uit het verleden geworden. Vooral bij Tonci leeft de droom om terug te keren, en dan vooral naar Kroatië, naar de Dalmatische kust, waar de familie van zijn moeder woont. Het is daar echt een paradijs, zegt hij: altijd mooi weer, een fantastisch uitzicht op de zee, en vooral... een leven zonder stress.

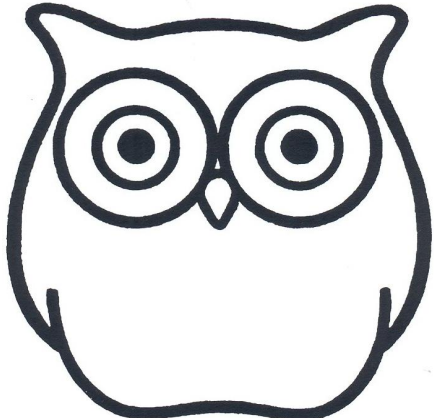
Is het leven in de Guido Gezellelaan in Mortsel dan zoveel slechter? Vragen we hem. Helemaal niet, zegt Tonci. Hij is best gelukkig hier: het is een mooie straat, er zijn geen grote problemen en het leven is hier goed. Tonci waardeert ook het discrete contact tussen de mensen, al mist hij wel het buitenleven, dat er zeker wel is in zijn geboorteland.

Afwachten of Tonci en zijn gezin bij ons in de Guido Gezellelaan blijven, of terugkeren naar Bosnië of Kroatië. Het wordt geen gemakkelijke beslissing en we wensen hen dan ook heel veel sterkte!

STRAATNIEUWSJES...

- Na ons vorig Krantje kregen we een bericht van Guy De Bonnaire die ons wou laten weten dat zijn moeder, Florence Mathieu ,op 13/09/2008 overleden was. Zij woonde in nr 9 maar merkwaardig hier is dat Florence er sedert 1933, toen het het huis gebouwd werd door haar ouders, onafgebroken heeft gewoond! Ze werd 90 jaar en moet waarschijnlijk de laatste van de oorspronkelijke bewoners van de G.G.laan zijn geweest. Alle andere vroegere geburen zijn verhuisd of overleden. Bedankt Guy voor dit toch wel opmerkelijk nieuws!
- En wie komt er nu in nr **9** wonen? De nieuwe eigenaars hopen er in augustus in te trekken na ware aanpassingswerken. We verwelkomen dan Gunter Paulus en Itte Dobbeleir (ja ja , dochter van en ook dokter) met zoon Thomas. Misschien krijgen we toch weer... een dokter in de straat.
- En er kwamen nog 'nieuwe burens' bij ,
  - In nr **103** (beneden) Bart Van Heymbeeck – Kim Craenhals
  - In nr **100** Dries Van Cauwenberghe – Tineke De Moor
  - In nr **108** (beneden) Fam. Doucouré – Decock Van Den Brande, Bram , Debby en kleine Emile (1jaar en 6m)van harte welkom nieuwe burens, we hopen dat het voor jullie hier aangenaam wonen wordt !
- En onze allerjongste nieuwe buur is ENEA HAFIZOVIC, ° 30/01/2009, dochter van Tonci en Zeljka, zusje van Ella, zij woont in nr **104** (1e verd.). Een hartelijke proficiat! Tonci is ook de 'gast' van dit nummer... Opmerkelijk is dat Enea juist onder onze oudste buur woont, mevr. Elisa Charlier die op 17/04/2009 96 jaar werd! Méér dan een dikke proficiat!

	<p>de boekuil</p>	<p>Antwerpsestraat, 32</p> <p>2640 MORTSEL</p> <p>03/449.13.65</p>
---	-------------------	--

ACTIVITEITEN VAN HET GUIDO GEZELLIG COMITE

26/02/2009 : Info-avond 'Burenraad' van Agfa-Gevaert.

Met deze vergadering wou A-G alle 'buurtcomité's' informeren over de nieuwe milieuvergunning van Site 2 (gelegen tussen H.Kuypersstraat-Oogststraat-Karmelietenstraat). De vergunning vervalt in 2011.

A-G heeft nu een nieuwe vergunning aangevraagd voor Site 2, waarop zich een hal met een gietmachine, drukmachines, injectprinters enz. bevindt. De gekende 'zilverput' en de 'fyso-chemische afvalwaterput' (hoek H.Kuypersstr.-Oogststraat) verdwijnen en zullen worden vervangen door een 'Biologisch systeem' (met levende organismen) en dit aan de overkant van de Oogststraat (Site 5).

Op de vraag van een aanwezige werd door de milieuumbtenaar van Stad Antwerpen duidelijk gesteld dat de grond naast 'Zilverput' in de Oogststraat (vroeger bloemist) purper ingekleurd is op Gewestplan en dus INDUSTRIEGROND is en blijft.

05/03/2009: Vergadering Stad Mortsel voor 'Buurtcomité's'

Ons Guido Gezellig comité luisterde er naar de nieuwe reglementering voor straatfeesten, kreeg informatie over de komende burendag (dinsdag 26 mei), en over de Dag van het Park op zondag 31/5.

STRAATFEEST!

Nu al noteren in je agenda: zondag 13 september organiseren we weer een spetterend straatfeest. Met de vaste ingrediënten: veel animatie voor klein en groot, café en barbecue op straat voor de Populier en – nieuw – een aperitief aangeboden door het Guido Gezellig Comité! Niet te missen.

Michielsens

Brood en Banket

Antwerpsestraat 150, Mortsel – Tel.: 03/449 99 91

Gesloten op maandag en dinsdag

Onze troef: wij gebruiken enkel de beste grondstoffen

BURENDAG

Dinsdag 26 mei is het weer zo ver. Het is de bedoeling dat we met zoveel mogelijk mensen tafels en stoelen (en als het weer meezit ook parasollen) buitenzetten en dan bij een drankje en een versnapering lekker kletsen met de burenen.

Hou je niet in, schaam je niet, maar spreek je buur en ga er gewoon bijzitten. Je hebt er alleen maar bij te winnen!

Dienstencentrum De Populier geeft alvast de voorzet. Zij zetten rond 17u hun terrasmeubelen buiten, aan het voortuintje voor de ingang.

OPROEP

Het Guido Gezellig Comité probeert van de Guido Gezellelaan een leefbare straat te maken. Dat gebeurt door dit krantje natuurlijk, maar ook door regelmatig eens naar buiten te komen. In januari is er altijd een Nieuwjaarsdrink en in september een heus straatfeest.

Die inspanning kan natuurlijk maar als zoveel mogelijk mensen meewerken. Heb je interesse om je kleine steentje bij te dragen? Hoe groot of hoe klein ook, iedereen is welkom! Neem gerust contact met de mensen die hieronder staan. Het loont echt de moeite. Alvast bedankt.

STRAATFEEST GUIDO GEZELLELAAN: 13 SEPTEMBER!

't Gezellig Krantje-redactie

Astrid Verstrepen, G.Gezellelaan 20, 03/295.92.10, astrid.verstrepen@gmail.com
Godfried Appels, G.Gezellelaan 101, 03/440.37.21, godfriedappels@hotmail.com
Marc Lamot, G.Gezellelaan 129, 03/448.02.60, marc.lamot1@pandora.be
Dominique Hendrickx, G.Gezellelaan 139, 03/448.00.05
Dominique.Martial@telenet.be

Verantwoordelijke uitgever:

Marc Lamot, G.Gezellelaan 129, 03/448.02.60, marc.lamot1@pandora.be

Guido Gezellig comité

e-mailadres: guido.gezellig@hotmail.com

voorzitter: Hans Thyssen, G.Gezellelaan 62, 03/440.18.70, hans.thyssen@yucom.be